

ГЕНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІРУСУ ГЕПАТИТУ С У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Грего А.В., Ветох І. В., студ. 5-го курсу

Науковий керівник – к. м. н., асист. Захлебська В. В.

СумДУ, кафедра інфекційних хвороб

Проблема вірусного гепатиту С для України набуває, на жаль, все більшої і більшої актуальності. За неофіційними даними, близько 3 % населення інфіковані цим вірусом, однак дійсна захворюваність невідома. Прогнозується, що в найближчі 15-20 років захворюваність зросте у 3-4 рази і перевищить захворюваність на СНІД. Переважне враження осіб молодого віку, високий рівень хронізації з можливим переходом у цироз печінки і гепатоцелюлярну карциному визначають актуальність цього захворювання. Його перебіг залежить від генетичних особливостей збудника.

Мета роботи – вивчення розповсюдження генотипів вірусу гепатиту С (HCV) та їх зв'язок з епідеміологічними даними.

Методом полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР) обстежено 150 осіб, у яких ВГС виявлений вперше у 2007 році. Позитивний результат ПЛР був у 38 (25,3 %) пацієнтів з рівнем віремії в межах 102 – 104/мл. У 16 (42,1 %) осіб виявлено генотип 1в, у 19 (50 %) – 3а, у 3 (7,9 %) – поєднання генотипів 1в і 3а. У пацієнтів, що вживали ін'єкційним шляхом наркотичні речовини, переважно визначався генотип 1в; у осіб з гемотрансфузіями в минулому або частим відвідуванням стоматологічного кабінету – 3а.

Отже, у Сумській області переважає інфікування хворих генотипом HCV 3а. Серед осіб, що вживають наркотичні препарати внутрішньовенно, циркулює генотипу HCV 1в.